

EL NEN I ELS DOLÇOS

Hi havia un nen molt llaminer que sempre estava desitjant menjar dolços. La seva mare guardava un recipient ple de caramels a la part alta d'una prestatgeria de la cuina i de tant en tant n'hi donava un, però els dosificava perquè sabia que no eren molt saludables per les seves dents.

El noi es moria de ganes d'agafar el recipient de caramels, així que un dia que la seva mare no era a casa, va acostar una cadira a la paret i hi va pujar per agafar el pot de vidre que tant anhelava.

Va col·locar el pot sobre la taula i va ficar amb facilitat la mà al forat. Volia agafar els màxims caramels possibles! Va agafar un gran grapat, però quan va intentar treure la mà, se li va quedar encallada al coll del recipient.

– Oh, no pot ser! La meua mà s'ha quedat atrapada dins del pot dels dolços!

Va fer tanta força cap a fora que la mà se li va posar vermella com un tomàquet. Res, era impossible, no podia treure la mà.

Desesperat, es va llençar a terra i va començar a plorar amargament. La mà seguia dins el pot i per si no n'hi hagués prou, la seva mare estava a punt de tornar.

Un amic que passejava prop de la casa, va escoltar els plors de la criatura a través de la finestra. Com que la porta estava oberta, va entrar sense ser convidat.

– Hola! Què et passa? T'he sentit des del carrer- va dir al nen.

– Mira quina desgràcia! No puc treure la mà del pot dels caramels i jo me'ls vull menjar tots!

L'amic va somriure i va tenir molt clar què dir-li en aquest moment de frustració.

– La solució és més fàcil del que tu et penses. Deixa anar alguns caramels del puny i conforma't només amb la meitat. Tindràs caramels de sobres i podràs treure la mà del coll del recipient.

El nen així ho va fer. Es va desprendre de la meitat dels caramels i la seva mà va sortir amb facilitat. Es va eixugar les llàgrimes i quan li va passar el disgust, va compartir els dolços amb el seu amic.

De vegades ens entestem a tenir més del necessari i això ens porta problemes. Cal ser sensat i moderat en tots els aspectes de la vida. També hem d'aprendre a no ser egoïsta i saber compartir amb els altres.

